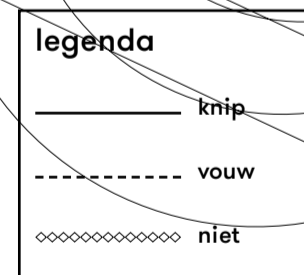

Zeeuws Museum Handwerk

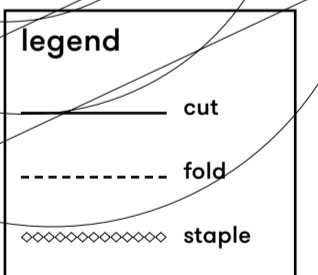

Zuid-Bevelandse protestantse muts

De grote muts of bovenmuts van de Zuid-Bevelandse streekdracht ontstaat uit een klein en eenvoudig mutsje, de hul. Vanaf ongeveer 1840 zet iedere generatie draagsters een iets bredere strook kant aan deze muts. Langzaamaan leidt dit tot de grote, schelpvormige kap die we nu kennen van het wereldberoemde Zeeuws Meisje. De brede, handgeklote kanten die voor de grote muts nodig zijn, kunnen tot ongeveer 1930 nieuw worden aangeschaft. Het benodigde kant voor één nieuwe muts kost dan ongeveer 60 gulden. Dit is nogal een bedrag; een werkman met een goed loon verdient in deze tijd maximaal 10 gulden per week, vrouwen verdienen doorgaans een stuk minder.

Na de aanschaf van het kant wordt de muts in elkaar gezet. Dit wordt gedaan door de mutsenmaakster. Zij kan de muts ook stijven, strijken, plooiën en vormen. Vooral het aanbrengen van de tientallen fijne plooitjes aan de achterkant is een heel karwei dat enkele uren duurt. Lang niet iedereen kan dit zelf. Als je een muts door iemand anders moet laten opmaken, kost dat geld. Geen wonder dat men erg zuinig is op de bovenmuts, zeker als het een zondagse variant van echt kant betreft. Op Zuid-Beveland is daarbij iets unieks aan de hand; aan de vorm van de bovenmuts kan men zien of de draagster het protestantse of katholieke geloof aanhangt. De protestantse muts is ovaal terwijl de katholieke muts een meer hoekige vorm heeft.

Concept: Jankees Goud, mutsenmaker

Protestant cap of Zuid-Beveland

The large cap in the traditional costume of Zuid-Beveland started out as a small and simple cap, called a 'hul'. From around 1840 onwards, each generation of women slightly enlarged the lace cap border. This gradually resulted in the large, shell-shaped cap we now identify with the world-famous 'Zeeuws Meisje'. The large pieces of hand-made bobbin lace required for a large cap could be bought new until around 1930. The lace material for one cap would cost around 60 guilders. This was quite a large amount of money; a well-paid manual labourer would earn up to 10 guilders a week in those days; women would typically earn a lot less.

After purchasing the lace, the cap has to be made. This is done by a cap maker; she starches, irons, pleats and shapes the cap. Especially the folding of the dozens of fine pleats at the back of the cap is a chore that can take several hours and requires a lot of skill. If you have to get someone else to do it for you, it costs money. No wonder that people were very careful with their large caps, especially the real lace caps they wore on Sundays. The situation on Zuid-Beveland is also very unique; the shape of the large cap shows the religion of the wearer. The Protestant cap is oval-shaped, while the Catholic cap has a more angular shape.

Concept: Jankees Goud, cap maker

